

[Kristen Amby.]

dog også om ejendomme af en helt anden størrelsesorden. Det ved det ærede medlem godt, og det er den slags ting, som ikke er klædeligt i det høje ting. Jeg har holdt mig til principperne, og i denne lovgivning er der det nye princip, at søskendebarnet, som i mange tilfælde naturligt er knyttet til en landejendom, ikke mere skal høre til de nære slægtninge. Det mener jeg er noget fundamentalt; det tager man stilling til ved denne lovgivning, og det er det, man skal have for øje. Jeg mener også, det er noget fundamentalt, når det ærede medlem mener, at man bare kan betale nogle penge i stedet; således tænker rigtige bønder i almindelighed ikke, heller ikke husmænd.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Jeg understreger igen, at der er to parter. Der er den indeklemte husmand, og der er den større jordbruger. Det er rigtigt, at det ikke alene er ejendomme på 400 tdr. land, det drejer sig om. Det drejer sig om alle de tilfælde, hvor der uden skade for ejendommens drift kan tages de tønder land, der er nødvendige, for at et andet brug kan få tillægsjord og komme op på en passende størrelse. Det er det, det drejer sig om, hverken mere eller mindre.

Formanden: Det ærede medlem hr. Kristen Amby har ordet for en kort bemærkning. Der gives herefter ikke flere korte bemærkninger.

Kristen Amby: Ja, dør slap det ud igen: dør, hvor det skønnes. Det er det, jeg er bange for. Når det drejer sig om så nært et familieforhold som forholdet til søskendebørn, skal jordlovsudvalget kunne skønne.

Landbrugsministeren (Smørum): Det har forbavset mig lidt, at vi skulle have så lang en forhandling her ved lovforslagets tredie behandling, og jeg forstår slet ikke, at det ærede medlem hr. Sønderup kan skrue sig

op til at tale om russerpolitik. Forholdet er jo det, at vi var lige på nippet til at blive helt enige i udvalget. Venstre ville stemme for en lang lang række af de ændringsforslag, som jeg havde stillet. Det eneste, som skiller os, er dette, at jeg har ment, at det var rimeligt, at vi udvidede forkøbsretten, hvor det er søskendebørn, der overtager en ejendom, og hvor der er brug for tillægsjord.

Det ærede medlem hr. Kristen Amby har et gevaldigt temperament — det har han endnu; vi kender jo hinanden fra vore unge dage — og jeg tror, at hvis blot konservative af det ærede medlem hr. Kristen Ambys type ville komme frem og forsvare slægtsgårdene på den måde, det ærede medlem gjorde det her, så ville det resultere i, ikke at det, som det er sagt, bliver værre, men i at det bliver bedre i Danmark, for så får vi den jordfordeling, som arbejdere og husmænd vil synes er rimelig, d. v. s. en jordfordeling, hvor det ikke er sådan, at det lille landbrugsland Danmark af de vesteuropæiske lande er det, hvor den gennemsnitlige ejendomsstørrelse er den største. Det er ikke rimeligt, at enkelte slægter her i Danmark skal eje jorden. For mig står det sådan, at den unge mand, der er udgået fra et husmands- eller landarbejderhjem, og som bruger sin ungdom med det for øje at blive selvstændig landmand, uddanner sig praktisk og teoretisk og samler sig lidt penge, har samme ret til at få en plet af sin hjemstavns jord som den, der kan påberåbe sig slægtskab med dem, der ejer jorden her i Danmark.

Jeg forstår ikke rigtigt, at det ærede medlem hr. Tesdorpf taler om magtmisbrug i forbindelse med jordlovsudvalgets administration. Hvem sidder i jordlovsudvalget? Det gør folk som det ærede medlem hr. Fibiger, og det ærede medlem hr. Sønderup har været medlem i mange år. Det er ikke folk, som i almindelighed er indstillet på at gøre uret mod deres egne standsfæller, nej, det er folk, som holder på en retsindig bedømmelse, når man skal afveje, hvad der er den rigtige pris for jorden. Det er jo ikke sådan,